

a
IV. 29(2) Q.

(cat. 2, 14-21.)

11. Jz, 22.

FVNESTAM EVERSIONEM

VITEMBERGAE

DEFLET

11. 18.

E T

SENATVM AMPLISSIMVM
PATRONOSQVE GYMNASII BENEVOLOS

AD ORATIONEM

ZACHERIANAE MEMORIAE

SACRAM

D^o. XXIV APRIL HOR. IX. MATVT.

PERBENIGNE AVDIENDAM

HUMANISSIME OBSERVANTISSIME QVE

INVITAT

M. FRIDERICVS CHRISTIANVS BAVMEISTERVS

AVGVSTI GYMNASII GORL. RECTOR.

GORLICI, CIO IO CC LXI, D. XXIII APRIL.

EX OFFICINA FICKELSCHERERIANA.

Victorius Zacherius, nostras, spectatae quondam virtutis ciuis, animoque, si quisquam, in Musas propenso, facultatum, quas habuit satis amplas, fructum uberrimum, laudabili exemplo, in scholam nostram post mortem uoluit redundare. Iuuenum enim pauperiorum rationibus, stipendio litterario, eoque non illiberali, constituto, prospexit, et, ut ne quid iis deeset, quod ad necessitates uitae academicae expediendas pertineret, litteris, publica munitis auctoritate, solicite prouidit. Quo beneficio cum, ex AMPLISSIMI SENATVS decreto, unus omnium maxime dignus uisus sit iuuenis bonae spei, optimarumque artium perquam studiosus,

CHRISTIANVS TRAVGOTT MATTHAEVS, Gorlicens.

non committendum putauit, ut partibus, quas grati animi pietas ipsi imponit, deesse uideretur. Quare, craftina luca, hor. IX. benefactoris memoriam renouaturus, orationem latinam, abs se elaboratam, publice habebit, et de paupertatis commodis in litterarum cultura declamabit, simul Patronis, Praeceptoribus, et amicis, carmine teutonomico, ultimum uale dicturus.

Quam humanissimi iuuenis pietatem ut praesentia perhonorifica excitent comprobentque Patroni, et declamatiunculam beniuole audiant, quanta possum maxima obseruantia rogo. P. P. Gorlicl,
cc LXI, d. XXIII April.

Vos, Vitebergenses cineres, uos, diruta saxa
Antiqui templi magnificique canam.
Saxa canam? potius lacrimis tua rudera
fas sit

Humectare piis, Leucoris, igne cadens.
Quam mihi prolicuit Tua fors sensusque doloris,
Sit (dare plura ueter,) guttula sacra Tibi.

O mihi iam dudum, uelut altera patria, dulcis,
O nimium dulcis tu Viteberga mihi!
Dulce tuum nomen maneat, certeque manebit,
Dum mihi sensus erit, dum mihi uita manet.
Dulce recordari maneat tua munera tanta,
Queis libuit Musis me decorare tuis.
Dulce manet, maneatque mihi, meminisse tot artes,
Quas fonte exhausi limpidiore tuo.

Tu uelut indulgens fouisti mater alumnum
 Me, sed me solum? quin simul addo? meos.
 Tu mihi praesidium fortunae et fulcra parasti,
 Quae potuere meam constabilire domum.
 Praemia doctrinae sperabam? Sola dedisti
 Tu, quam sperabam, praemia plura mihi.
 Alma tibi mater, tibi debeo, quicquid honoris,
 Quicquid et in uita prosperitatis erit.

Dudum debebam, dudum mens grata poposcit,
 Grates, quas decuit, soluere mente pia.
 Dudum cunctanti Pietas mihi uellicat aurem,
 Tot benefactorum non memor, inquit, eris?
 Non celebrabis eam, non tolles laudibus urbem,
 A qua, quicquid habes prosperitatis, habes?
 Nonne recordaris decorum tot, totque bonorum,
 Tot Patronorum, quos Viteberga dedit?
 Nonne subit mentem WERNSDORFI suavis imago?
 Non te delestat BERGERIANA schola?
 Num procul ex animo fugit uenerabile nomen,
 Quem colo, WEIDLERI, posteritasque colet?
 Non, quos HOLLMANNVS thesauros saepe reclusit,
 Semper inoblita mente tenere decet?

Non

Non studiosorum coetum, iuuenumque coronam,
 Qua cinclus fueras, commemoruisse decet?
 Nonne tibi HAFRVNGVS, fulcrum columenque salutis
 Fortunaeque tuae, dignus amore manet?
 Quin capis, o nimium nimiumque oblite bonorum,
 Quae Viteberga dedit, quin cito plectra capis?
 Ergo age, quicquid habes neruorum, quicquid et artis,
 Adfer id ad laudes Leucoridosque decus.

Non frustra monuit Pietas. Tacuisse pudebat,
 Poenituitque mei, poenituitque morae.
 Mox plectrum sumsi, meditatus carmina festa,
 Laudibus et decori, Leucoris, apta tuo.

Ast! ast interea uenit ultima summaque, fato
 Fixa dies, Musis exitiosa dies.
 Nox uenit horribilis, qua funditus eruit urbem
 Et cremat insontes hostica flamma domos.
 Corruit, horresco referens, ah! corruit igne
 Arx, templum, et quot non tecta sepulta iacent?
 Vrbs celebrata cadit, cadit antiquissima sedes
 Pieridum. Fuit hem! gloria, flosque fuit.
 Nomen honosque fuit. Steterat quae saecula tanta,
 Vrbs, quae floruerat saecula tanta, ruit,

Fundite, Pierides, lacrimas, et fletibus adde
 Fletus, Lutheri dogmata quisquis amas.
 Si non sunt silicis tibi circum pectora uenae,
 Posteritas, pauitans et gemebunda tremes.
 Casibus insolitis, fieri quos posse negabis,
 Horrescet pectus, mensque stupore gemet.
 Nec siccis oculis, (quis enim, qui talia lectu
 Percipit, a lacrimis temperet? ista leges.

Quae Vittenbergae fuerint primordia parua,
 Quodue incrementum, fataque, Musa doce.
 Ad ripas Albis, uestitas gramine laeto,
 Frondibus umbriferis ilicis arua patent.
 Hic, quoconque oculos uertas, glomeratus arenae
 Agger littoreae tardat ubique pedes.
 Hic iacet, aut iacuit potius, de semine paruo
 Vrbs exorta, diu florida, culta diu.
 Accepit nomen uicini montis ab albi
 Vertice, sic ueterum nos monimenta docent.
 Vandala gens posuit raras sparsasque per arua
 Aediculas luteas, stramineasque casas.
 Mox addunt plures, iunguntur et aedibus aedes,
 Sicque fit oppidulum, quod modo pagus erat
 Hoc Deus oppidulum, prae tot splendentibus omnis
 Vrbibus Europae summus ad alta tulit.

Sic

Sic erat in fatis. Quae uulgo spreta putantur,
 Deligit haec Numen finibus apta suis.
 Tu, Viteberga, minor fama, uix nomine nota,
 Mersa uelut tenebris, consimilisque casis,
 Tu, Numen dixit diuinum, nobile nomen,
 Gentibus externis tu quoque lumen eris.
 Scilicet auditum cum nondum temporis esset
 Nomen, cum nondum conditus orbis erat.
 Errores faecli corruptelasque futuras
 Viderat omniscium Numen ab axe poli.
 Viderat horribili mundum caligine mersum,
 Corruptam fuco praestigiisque fidem.
 Viderat. At iam tum medicamen opemque parabat,
 Vulnera qua mundi tolleret aegra, Deus.
 Hic locus obscurus, quem uix vicinia norat,
 Haec Viteberga Dei finibus apta fuit.
 Hanc Deus elegit prae pluribus urbibus unam, /
 Lumen euangelium spargeret unde suum.
 Artibus ingenuis FRIDERICVS, Saxo, parabat
 Hic stabilem sedem perpetuamque domum.
 Confluit ad Musas mox undique et undique pubes,
 Hinc uenit auditor, qui docet, inde uenit.
 Feruet opus. Musae plaudunt, et ridet Apollo,
 Itque per Europae nuntia fama plagas.

Ex humili squalore decus sic surgit ad altum
 Leucoris. Vrbs humilis nobilitata nitet.
 Ut depressa iacet, uix obseruabilis, herba,
 Et plantae tenuis stamina parua latent.
 At mox pubescens subito se tollit in auram,
 Fitque arbor sensim, luxuriosa comis,
 Florida, sublimis, peropaca, et fructibus arbor
 Praegnans, quae mira fertilitate placet.
 Sic Viteberga, scholis reseratis, robora summis,
 Surgere flos urbis uisus ad astra fuit.

Te, te compello, Germania grata, uirorum
 Millia doctorum quot Viteberga dedit?
Quin, quascunque tenet regiones amplior orbis,
 His quantam lucem Leucoris una dedit?
O mihi, si uos, tot Manes, turbare liceret,
 Si uitam uobis redderet, Offa, Deus.
Copia quanta meis oculis oblata uirorum
 Doctorum, fount quos Viteberga, foret!
Exeat e tumulo LVTHERV, maximus heros,
 Quantum Leucoridos conspicuumque decus!
In uitam redeant HVTTERVS et HVNNIVS, ambo
 Fulcra sacri coetus, doctor uterque pius,

Lumen

ix

Lumen uterque tuum, Viteberga, et gloria rara
Christiani populi Pieridumque chori.
Quis non miratur? quis non post funera laudat,
Meisneros, Ionam, Quenstediumque colit?
Quis Loescherorum non nomina clara ueretur?
Quis non Deutschmanni nomen ad astra feret?
Quis non ferorem laudat, studiumque fidemque,
Cum tua, Calovi, plurima scripta legit?
Quem non SchurtzfleischI, non Buchneriana diserta
Vis et dicendi copia culta mouet?
O mihi si centum linguis natura dedisset,
Oraque si centum nunc mihi prompta forent.
Non possem laudes, non ornamenta uirorum
Quos Viteberga aluit, connumerare satis.

Quis non, nam reliquos omnes siluisse iuuabit,
Quis non miratur dona, PHILIPPE, tua?
Quis non attonitus te defixusque stupore,
Atque tuas dotes cogitat atque colit?
Omnes, quas genus humanum coluitque colitque,
Artes fonte tuo prosiluisse, patet.
Inque tuis scriptis limatis Romà reuixit,
Et quis, quas tenuit Graecia, promisit opes?

b

Tam

Tam bene quis sordes, quas barbara turba Sophorum
 Miserat scriptis, emaculare potest?
 Haec tibi debentur soli, Viteberga, tuisque,
 Quas Viteberga habuit, docte PHILIPPE scholis.

Purior ast me Relligio, quae debet et ortum
 Et Tibi successus, Leucoris alma, monet.
 Haec monet, Aonias artes transire silendo,
 Quas hominum vires ingeniumque parant.
 Parcius attingi uult ornamenta virorum,
 Quos laus doctrinae concelebrare solet.
 Gloria sola Dei deposcere iure uidetur
 Amplius et carmen flebiliusque melos.
 Non ergo querulas uoces audisse pigebit
 Quas pia Relligio tristior ore dedit.

Adliterat nuper, subitis tremefacta ruinis
 Leucoridos, pectus diriguitque gelu.
 Lutheri ad tumulum steterat, lacrimisque per ora
 Fusis, plangebat, puluere sparsa caput.
 Vestis sordidior corpusque latusque tegebatur,
 Vix prae singulu denique fata fuit.

Hem

Hem Viteberga, mei uindex, studiosa tuendi
 Verbi diuini mater, ad ima ruis.
 Ah! ruis, et flammis ultricibus atria templi,
 Antiqui templi magnificique cadunt.
 Templi, ex quo primum, longa caligine pulsa,
 Terris affulxit luxque decusque meum.
 Haec mihi prima fuit sedes, tutissima sedes,
 Quae mihi praesidium perfugiumque dedit.
 Turpiter exul eram, foedis erroribus acta,
 Obductis tenebris, lux mea nulla fuit.
 Coeca supersticio funus mihi triste parabat,
 Sacraque polluerat, pollueratque scholas.
 Denique LVTHERI (mihi quam uenerabile nomen!)
 Ad cuius cineres sto tumulumque tremens,
 Huius LVTHERI studio, uirtute, pioque
 Zelo, lux rediit uitaque prisca mihi.
 Robore LVTHERI diuino laeta tropaea
 Viatrix, deuictis hostibus, inde tuli.
 O quantos fructus haec tunc uictoria toti
 Attulit Europae! commoda quanta piis!
 Et quantum debet totus, qua purior, orbis
 Tum, LV THERE, tibi, tumque, PHILIPPE, tibi.
 Personuit quoties haec templi machina Vestris
 Mellifluis uerbis eloquioque pio!

Quanta ui mentes fulmen penetrabile uerbi
 Diuini tetigit, percultit atque feros?
 Et quantis spatiis mea lux, diffusa per orbem,
 Hoc templo erupit promicuitque diu?
 Haec, haec, quae uiguit tot saecula, gloria lausque?
 Tam cito nunc periit, disperiitque decus.
 Flamma furit, uolat ignis edax, et corripit eheu!
 Corripit, et turres destruit atque domos.
 Mens tremit et refugit diri meminisse diei,
 Quo cito destrueris, quo, Viteberga, ruis.
 Iam satis hoc fuerat graue, castris undique cingi,
 Continuosque dies obsidione premi.
 Iam satis afflictos peregrinus miles, ut hospes,
 Reddiderat ciues, Leucoris alma, tuos
 At grauiora tibi fati nunc destinat ira,
 Quae modo florueras, igne repente cadis.
 Moenia Mars cingit, tormentis angit et urbem,
 Pulsurus Brennos ignibus inde foras.
 Ipse Albis, tonitru tormentorumque fragore
 Territus horrisono, stat trepidatque metu.
 Spumosum et canum gelidis caput extulit undis,
 Et stupet interitum, Leucoris alma, tuum.
 Iam flamma horribilis surgit, lateque furentes
 Igniuomi terrent compita quaeque globi.

Non

Non alias aliae lenti contactibus aedes
 Incendunt, tota urbs ardet, ut una domus.
 Qualiter ignifero Sodomorum affligitur imbre
 Gens, urbs, et regio, funditus atque perit.
 Angit et exanimat sic machina bellica ciues
 Leucoris, igniuomos eiaculata globos.
 Non aqua, non miles, non territus incola flamas
 Sustinet et cohabet, nec cohibere potest.
 Quisque, quod arripuit, uel uestimenta, uel arcam,
 Vel quasuis alias fornice condit opes.
 Frustra. Concussus tormentis dissilit igne
 Fornix. Quicquid opum conditur, igne perit.
 Vertitur in cineres subito pretiosa supellex,
 Qui modo diues erat, pauper inopsque gemit.
 Non satis hoc. Multi flamas uitaeque pericla
 Dum pauidi fugiunt, in sua fata ruunt.
 In cellas recipit sese cum coniuge coniux,
 Et cum fratre soror, cum puerisque senex.
 Quemque putant tutum, portus turbatur ab igne,
 Et quocunque oculos uerteris, ignis adeſt.
 Coniugis hem coniux tremulis amplexibus haeret,
 Poscit flens flentis filia matris opem.
 Confususque metu nunc huc, nunc cursitat illuc
 Mixtus equis ciuis, militibusque puer.

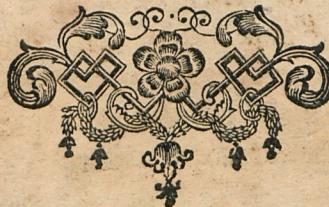
Pro templo cineres, faxis auulsaque faxa,
 Pro decore appetet uasta ruina mihi.
 Vox ubi personuit LVTHERI, noctua rauco
 Guttur nunc terret frigida corda metu.
 Lux ubi doctrinae fulsit, caligine tristi
 Circumfusa iacent omnia, noxque redit.
 Vox ubi doctorum, cathedris delapsa, iuuentam
 Artes edocuit, nunc ibi cuncta silent.
 Ciues, qui quondam felices, hospite Musa,
 Tranquillique aedes incoluere suas,
 Hos denudatos fortunis, aedibus igne
 Versis, pauperies quaerere cogit opem.
 Fundite, Pierides, lacrimas, et fletibus adde
 Fletum, Lutheri dogmata quisquis amas.

Dixit Relligio, gemebundaque dicere plura
 Cum uellet, labi est uisa Pronoea polo.
 Quid tristaris, ait, Viteberga, quid anxia curas
 Versas sub moesto pectore, quidque gemis?
 Insolito casu, fateor, magnisque ruinis
 Antiquam requiem perdis et omne decus.
 Corruis. At surges multo laetissima. Musae,
 Promtius ut doceant, conticuere tuae.
^{Coedo.} Puluere templa iacent fuelut obruta. Splendor
 Olim fulgebit laetior atque iubar.

Si

Si connulta scholae sunt fundamenta realis,
 Ex cinere, ut Phoenix, surgere nonne potest?
 Si perire tuo tot opes, tot commoda ciui,
 Quam cito pax reddet, quae periisse putas!
 Et si LVTHERI cathedram, cathedramque PHILIPPI
 Fumantem uideas, sunt sacra salua tamen.
 Incorrupta manent LVTHERI dogmata, salua
 Durando stabunt, donec hic orbis erit.
 Molliter ossa cubent LVTHERI, nec fetus hostis
 Conturbet tanti busta quieta Viri.

O Deus, o supreme parens, his annue uotis,
 Otia restituas, restituasque decus.
 Quicquid terrifici Martis furialibus armis
 Aut periit flammis igneque, redde Deus.
 Quicquid turbati ciues miserique coloni
 Funesto hoc perdunt tempore, redde Deus.
 Redde Deus pacem, pacem, Deus optime, redde,
 Saxoniae redeat Rex, Pater, atque salus,

VI.

1. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
2. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
3. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
4. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
5. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
6. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
7. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
8. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
9. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
10. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
11. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
12. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
13. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
14. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
15. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
16. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
17. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
18. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
19. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet
20. Gott zu Jesu Christenheit gesegnet

IV

Kd 777. 8

sb. II

7 ausgebunden (steht extra)

V317
D M. E.

B.I.G.

Farbkarte #13

11.18.18

FVNESTAM EVERSIONEM
VITEMBERGAE
DEFLET

E T

SENATVM AMPLISSIMVM
PATRONOSQUE GYMNASII BENEVOLOS
AD ORATIONEM
ZACHERIANAE MEMORIAE
SACRAM

D^o. XXIV APRIL HOR. IX. MATVT.

PERBENIGNE AVDIENDAM

HUMANISSIME OBSERVANTISSIME QVE

INVITAT

M. FRIDERICVS CHRISTIANVS BAVMEISTERVS

AVGVSTI GYMNASII GORL. RECTOR.

GORLICI, CIO IO CC LXI, D. XXIII APRIL.

EX OFFICINA FICKELSCHERIANA.